22/12/2020

Εγκαταλείψαμε και πατρίδα και εστία και αυτοεξοριστήκαμε

/ Ορθόδοξες Προβολές

Όταν όμως μπαίνουμε μέσα στο πρόγραμμά μας με **χλιαρότητα**, με **συμβιβασμούς** και προσπαθούμε αν ήταν τρόπος να **ξεφύγωμε**, γιατί δεν τοποθετήθηκαν τα πράγματα καλά, τότε αυτός γίνεται πανίσχυρος εναντίον μας και εφαρμόζεται αυτό πού λέει η Γραφή, ότι «**περιπατεί ως λέων ωρυόμενος**» (Α΄ Πέτρ. 5,8) ζητώντας ποιόν να καταπιή. Σε μας όμως δεν είναι ως «λέων ωρυόμενος», σε μάς είναι **μύρμηγκας**, γιατί δεν έχει καμία θέσι μαζί μας.

Εμείς πρακτικά αυτή την ώρα είμεθα εντός, απόλυτα εντός, δεν αμφιβάλλαμε σε τίποτε, διότι πρακτικά ακούσαμε την κλήσι, το «ακολούθει μοι» του Ιησού μας. Το ακούσαμε και με ένα πήδημα, όχι με βραδύτητα, εγκαταλείψαμε και πατρίδα και

εστία και οικογένεια και φύσι και **αυτοεξοριστήκαμε** και εγίναμε **περίγελως** εις εκείνους πού φαντάζονται ότι περιγελούν, και κατοικούμε στις τρώγλες σαν θηρία, γιατί ακριβώς εφυτεύθηκε μέσα μας το νόημα του «ακολούθει μοι» και μάς έγινε δόγμα στην ζωή.

Αυτή την ώρα είμεθα μέσα, δεν μπορεί ο διάβολος τίποτε να κάνη, δεν έχει τίποτε να πάρη. Τώρα, το εάν δεν εγίναμε «καθαροί τη καρδία» και εάν δεν εφθάσαμε στο σημείο να θεωρούμε τον Θεό και τα του Θεού, αυτό δεν απόκειται σε μάς- αυτό απόκειται στην πανάγαθο του Χριστού μας ευσπλαχνία και Χάρι, η οποία θα το δώση όταν θελήση αυτή. **Εμείς πάντως το προσμένομε**, όχι για την αξία, όχι για την ικανότητα, αλλά **διότι έτσι είναι η έξι της πατρικής Του στοργής**, να χαρίζη αυτά σε εκείνους πού τον ακολουθούν. Α**λλά αυτό πού πρέπει πάντοτε να μάς απασχολή, είναι τούτο:** Να μείνωμε πιστοί στην ομολογία, να κρατήσωμε σωστή την πρόθεσί μας απέναντί Του και να συνεχίσωμε την πορεία ακολουθώντας Τον, **εις οποιοδήποτε σημείο** και αν μάς καλέση ο προορισμός μας. Και τότε μετά **παρρησίας**, μετά «**επαινετής αναίδειας**», κατά την γλώσσα των Πατέρων μας, θα ανοίξωμε και εμείς το χέρι μας και θα πούμε: «**Κύριε τον δρόμο ετελειώσαμε, την πίστι ετηρήσαμε· λοιπόν, κλίνον το ούς Σου, και κατά την αγαθότητά Σου, δός τις επαγγελίες Σου**». Όλα αυτά όμως θα γίνουν **αν η πρόθεσί μας είναι σωστή**. Εάν η πρόθεσί μας είναι **χλιαρή**, τότε δεν υπάρχει αυτή η παρρησία.

Και δοκιμάστε, με την πείρα να το δήτε. Οσάκις υπάρχει μέσα μας κάποια ηττοπάθεια, χάνεται η παρρησία. **Αυτό είναι και πάλι το παράδοξο**. Το θέμα της ήττης δεν είναι εκείνο πού μετράει, αλλά ο τρόπος του χειρισμού ο εσφαλμένος. Αλλωστε δεν τίθεται θέμα αναμαρτησίας και αν μία ημέρα είναι η ζωή του ανθρώπου. Δεν είναι δυνατό να υπάρξη άνθρωπος χωρίς να αμαρτήση. Αρα το θέμα της φιλαμαρτήμονος διαθέσεως είναι γνωστό σε μάς και επομένως δεν μάς απασχολεί αυτό. Δεν υπάρχει θέμα να μην αμαρτήσωμε ποτέ. Δεν μπορεί να γίνη, δεν υπάρχει στην φύσι μας αυτό· **ούτε και ο Θεός το απαιτεί**. Γι αυτό και εχάραξε διά της Εκκλησίας Του την απεριόριστη μετάνοια, όχι σε έκταση αλλά σε πλήθος.

ΓΕΡΩΝ ΙΩΣΗΦ ΒΑΤΟΠΑΙΔΙΝΟΣ – Διδαχές από τον Άθωνα, Ψυχωφελή Βατοπαιδινά 8, γ' Έκδοσις, Έκδοσις Ιεράς Μεγίστης Μονή του Βατοπαιδίου, Άγιον Όρος 1999